

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év december hó 6. napján** megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A vesztegetés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 10.B.367/2010/10. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést fogház fokozatban rendeli végrehajtani.

Az első fokú bíróság ítéletét egyebekben helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság 2010. október 27. napján kihirdetett 10.B.367/2010/10. számú ítéletével a vádlottat 3 rb. a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző, a (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntette és a Btk. 188. § (1) bekezdésébe ütköző ittas járművezetés vétsége miatt 1 év és 6 hónap börtönbüntetésre, 2 évre a közügyektől eltiltásra és 6 évre a közúti járművezetéstől eltiltásra ítélte. Elrendelte a Gödöllői Városi Bíróság 2008. július 15-én jogerőre emelkedett 22.Bk.162/2008/2. számú ítéletével kiszabott 5 hónap fogházbüntetés végrehajtását. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő ügyész az ítéletet tudomásul vette, a vádlott és védője 3 napi gondolkodási időt tartottak fenn nyilatkozatuk bejelentésére. Törvényes határidőben a védő a büntetés enyhítése érdekében fellebbezést jelentett be.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.924/2010/1. számú átiratában az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítékok mérlegelése útján helyesen megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, helyesen minősítette

cselekményeit is, és a vádlottal szemben inkább enyhének, mint eltúlzottnak tekinthető büntetést szabott ki. A büntetés enyhítése érdekében bejelentett védelmi fellebbezést ezért alaptalannak tartotta.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője pontosítással tartotta fenn fellebbezését. Nem vitatta az ítélet megalapozottságát az ittas járművezetés vétsége tekintetében, azonban a vesztegetés büntette vonatkozásában álláspontja szerint az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg a tényállást. Álláspontja szerint nem hagyható figyelmen kívül, hogy a vádlott súlyos alkoholos befolyásoltság alatt állt, ezért gondosan vizsgálni kell az általa tett ígéret komolyságát, valamint ezzel összefüggésben azt is, hogy védenca a szakértői vélemény szerint az alkoholizmus talaján kialakult személyiségzavarban szenved. Felhívta a figyelmet arra, hogy a rendőr tanúk sem tettek egyértelmű vallomást a felajánlott előny tekintetében, ezért ítéleti bizonyossággal nem lehet védenca terhére megállapítani a vesztegetés büntettének elkövetését. Az előzőek alapján elsősorban bűncselekmény, másodsorban bizonyítottság hiányában kérte védecét felmenteni az ellene 3 rb. vesztegetés büntette miatt emelt vád alól. Indítványozta enyhítő körülményként figyelembe venni, hogy a vádlott többféle betegségben szenved, továbbá azt, hogy beteg édesapjáról gondoskodik. Védenca terhére helyesen megállapított ittas járművezetés vétsége miatt méltányos büntetés kiszabását kérte.

A vádlott utolsó szó jogán tett nyilatkozatában kifejtette, hogy a rendőrök provokálták az elkövetés során, kihasználták ittas állapotát, az ittas vezetés vétségének elkövetését a továbbiakban nem vitatta.

A Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályokat betartotta, a bizonyítási eljárást kellő részletességgel lefolytatta, és a releváns bizonyítékokat mérlegelési jogkörébe vonta. Körültekintően foglalkozott a vádlott védekezésével. Az ittas járművezetés vétsége vonatkozásában a tárgyaláson további bizonyítást vett fel a terhelt által megbízott magánszakértőt szakértőként rendelte ki. A közélet tisztasága elleni bűncselekménnyel kapcsolatosan előterjesztett vádlotti védekezést a tanúk vallomásával összevetette és a logika szabályainak megfelelő indokolást adott arról, hogy miért állapította meg a terhelt bűnösségét, az ittas járművezetés vétségében és a vesztegetés büntettében.

Az első fokú ítélet tényállása a Be. 352. § (1) bekezdése a.) pontja alapján a vádlott személyi körülményeiben bekövetkezett változás miatt csupán a következőkkel szorul kiegészítésre:

- a vádlott jelenleg alkalmazásban áll, amelyből minimálbér összegű havi jövedelme származik. Az ingatlan bérbeadásából származó jövedelme megszűnt.

Az előzőekben írt kiegészítéssel az elsőfokú bíróság ítélete már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítéltábla elfogadta felülbírálata alapjául.

A vádlott részbeni felmentése érdekében fenntartott fellebbezést a másodfokú bíróság nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette közélet tisztasága elleni bűncselekményét 3 rb. a Btk. 253. § (1) bekezdésébe ütköző, (2) bekezdés szerint minősülő vesztegetés büntettének.

A vádlottat ittas járművezetés elkövetésekor érte tetten 1. számú tanú, aki ezt követően szabályosan szolgálatba helyezte magát. A későbbiek során a vádlottal szemben 2. és 3. számú tanú intézkedett, akik őt az ittas járművezetés miatt előállították. A vádlott mindhárom hivatalos személynek minősülő rendőrnek anyagi ellenszolgáltatást ajánlott fel azért, hogy kötelességüket megszegve tekintsenek el vele szemben az intézkedéstől. Az elsőfokú bíróság ítéletének 9. oldal utolsó bekezdésében helyesen következtetett arra, hogy bár a vádlott 1. számú tanúnak nem határozott pénzösszeget ígért, az elkövetési körülményeiből következtetni lehet arra, hogy neki is anyagi ellenszolgáltatást helyezett kilátásba azért, hogy hivatali kötelességét megszegje.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azon védői indítvánnyal, hogy a vesztegetés büntettét azért nem lehet védence terhére megállapítani, mivel az általa tett kijelentések ittassága miatt komolynak nem voltak tekinthetők. Az eljárás adataiból megállapítható, hogy a vádlott szokvány ittasság állapotában valósította meg a terhére rótt közélet tisztasága elleni bűncselekményt. A III. számú Büntető Elvi Döntés szerint, ha a terhelt a cselekményt önhibából eredő ittas vagy bódult állapotban követi el, az a cselekmény tárgyi oldalához képest minősülhet szándékos vagy gondatlan bűncselekménynek. Tehát ilyen esetben a cselekmény külső megjelenése alapján lehet következtetni a terhelt szándékára. A vádlott, aki ismételten, járművezetéstől eltiltás hatálya alatt vezetett ittasan, logikusan járt el, amikor a vele szemben intézkedő rendőröknél megpróbálta elérni, hogy ne intézkedjenek vele szemben, hagyják figyelmen kívül szabályszegését. Ittassága tehát, az irányadó bírói gyakorlat szerint, nem mentesíti a büntetőjogi felelősség alól, cselekménye szándékos bűncselekményként értékelendő. A másodfokú bíróság egyetértett az első fokú ítélet 10. oldalán kifejtettekkel is, mely szerint az elkövetés egyéb körülményeiből is arra lehetett következtetni, hogy a vádlott komolyan gondolta, amikor pénzbeli ellenszolgáltatást ígért a vele szemben intézkedő rendőröknek azért, hogy a kötelességüket ne teljesítsék. A vádlott a vesztegetés büntettének tényállási elemeit maradéktalanul megvalósította.

Az elsőfokú bíróság a bírói gyakorlattal egyezően járt el, amikor a vádlott közélet tisztaság elleni bűncselekményét 3 rendbelinek minősítette, figyelemmel arra, hogy a jogtalan előny felajánlását három hivatalos személy irányába tette meg.

A vádlott közúton, gépi meghajtású járművet súlyos, alkoholos befolyásoltság alatt vezetett, ezért az elsőfokú bíróság helyesen mondta ki bűnösnek a Btk. 188. § (1) bekezdésébe ütköző ittas járművezetés büntetében is.

A vádlott büntetésének enyhítése érdekében bejelentett fellebbezést a másodfokú bíróság alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság alapján véve helyesen tárta fel a bűnösségi körülményeket, azonban további súlyosító körülményként kell értékelni, hogy a vádlott járművezetéstől eltiltás hatálya alatt vezetett ismételten gépjárművet. Az elsőfokú bíróság nem tévedett, amikor a felfüggesztett szabadságvesztés hatálya alatt álló, ismételten ittas járművezetést és hivatali vesztegetést elkövető vádlottal szemben végrehajtandó szabadságvesztést szabott ki. Ennek tartama igazodik a vádlott terhére rótt bűncselekmények tárgyi súlyához, és személyében rejlő társadalomra való veszélyességhez. Helyesen szabott ki az elsőfokú bíróság a vádlottal szemben közügyektől és járművezetéstől eltiltás mellékbüntetések is, ennek tartama is arányos.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint azonban az elsőfokú bíróság nem értékelte kellő nyomatékka a vádlott betegségét. A Fővárosi Ítéltábla ezért az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a vádlott egészségügyi állapotára figyelemmel lehetőséget látott a Btk. 45. §. /2/ bekezdésében írt alkalmazására. A vádlottal szemben helyes tartamban megállapított szabadságvesztés büntetés végrehajtását fogház fokozatban rendelte el.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint vádlottal szemben kiszabott 1 év 6 hónap fogházbüntetés a vele szemben helyesen alkalmazott mellékbüntetésekkel együtt alkalmas a Btk. 37. §-ában írt büntetési célok elérésére.

Az elsőfokú bíróság helyesen rendelkezett a korábbi felfüggesztett szabadságvesztés végrehajtásáról is. Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései is törvényesek, ezért azokat a másodfokú bíróság helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. év december hó 6. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Török Zsolt s.k.
előadó bíró

Dr. Mató Ágnes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 10.B.367/2010/10. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla 1.Bf.382/2010/11. számú ítéletében írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2011. év december hó 6. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:
tisztviselő